

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob
nedeljah in praznikih — ob 1/6. uri zjutraj,
a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. —
Naročnina znaša: v Ljubljani v uprav-
ništvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem
na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—,
polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno
K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
Uredništvo in upravnništvo je na Miklo-
šičevi cesti št. 8. Dopisi se pošiljajo
uredništvu, naročnina upravnštvu. Ne-
frankirana pisma se ne sprejemajo, roko-
pisi se ne vračajo. Za oglase se plača:
petit vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in
zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaš-
anju popust. Za odgovor se priloži znamko.

Zvestoba za zvestobo!

Src širokih ljudskih mas ničesar bolj ne gane, kot mučeništvo njihovih ljubljencev, njihovih oboževancev. Posamezna religiozna, narodna in socialna gibanja so pravzaprav šele takrat zadobila tal, ko jih je zalila mučeniška kri. Glavna moč krščanstva ne leži samo v Kristusovi nauki, gonilna sila krščanstva je Kristusovo neskončno trpljenje in mučeništvo njegovih mnogoštevilnih učencev. Kristusovi nauki bi lahko vplivali na razum, a srca širokih mas so pridobila dejanja, ki so dobila najpopolnejši izraz takrat, ko je visel Kristus na križu.

Češki narod živi danes v duhu Husovem in duhu Havličkovem. Da je ostal Jan Hus skromen duhovnik in rektor praške univerze, bi Čehi danes ne bili Husiti. Hus pa je bil preganjan iz Prage, v Kostnici so ga vrgli v ječo. Cerkveni zbor ga je obsodil na smrt radi krivoverstva. Neustrašeno in junaško je stopil na grmado. Izdihnil je dušo, njegov pepel so raztrosili v reko Ren. Njegov duh pa je povzročil v češkem narodu revolucijo, katere posledica je bila ta, da ni danes Čeha, ki bi ne oboževal mučenika Husa.

Havlička je zasledovala državna oblast radi radikalnega narodnega in naprednega duha, ki je odseval iz njegovih političnih spisov. Nepričakovano so ga ponoči zandarji vzeli iz kroga rodbine in odvedli v pregnanstvo v daljno Tirolsko. Havliček je zadobil v ječi kal smrtne bolezni; preganjanci so duševno in telesno ubili. Češki narod, za katerega je trpel Havliček, pa je znal ljubiti svojega mučenika in v svoji neomajni zvestobi je širil Havličkov duh, ki ga pozna danes zadnja koča najoddaljenejšega gorskega kraja. Havliček še danes živi, dasi so mislili, da ga bodo ubili v ječi.

Pa pogledjmo Špansko. Na stoletja in stoletja je ječalo špansko ljudstvo pod izmaganjem in izsesovanjem klerikalizma.

Ferrer je moral biti ustreljen, da se je vzdignilo ljudstvo, da je vrglo klerikalni vladni režim in da je prišel Canalejas, ki bo napravil tudi na Španskem rimskemu duhu konec.

Slovenci nimamo veliko mučnikov. Sedaj se hoče prizadati našemu prvemu možu, županu Ivanu Hribarju krivico, ki se lahko primerja v danih razmerah z mučeništvom zgodovinskih mož. Po 14 letnem županovanju ga hočejo vreči brez vsakega vzroka s županskega stola, ker ga sovraži vlada in njeni zavezniki klerikalci za to, ker jim je preveč naroden in preveč napreden.

Vse dalekosežne reforme, ki jih je uvedel v naši prestolnici na kulturnem gospodarskem, socialnem in narodnem polju, odsevajo iz naše lepe, moderne Ljubljane. Župan Ivan Hribar je ljubljeneč vsega ljubljanskega prebivalstva, župan Ivan Hribar je

voditelj slovenskega naroda. In tega moža nam hočejo sedaj ubiti klerikalci, ki so se v dosego svojega namena združili z Nemci, z vojaštvom in vlado.

Zvestoba za zvestobo! Prišel je čas, ko bo treba pokazati, kako hvaležni znamo biti možu, ki je celo svoje življenje žrtvoval za povzdigo slovenskega imena. Brez madeža stoji Ivan Hribar pred nami. Nesebično je bilo njegovo delo in namenjeno edinole celoti naroda. Danes je naš Ivan Hribar na mučeniški poli na gromadi, ki jo bodo zažgali klerikalci. In naj mi v tem trenutku našega moža zapustimo, naj ga mi v tem težkem trenutku izdamo, kakor je izdal Judež Iškarijot Kristusa? Ne, nikdar ne. Mi se ne bojimo razpusta občinskega sveta, mi se ne bojimo vladnega komisarja, mi se ne bojimo niti novih volitev, naj se iste vršijo tudi po novem, sleparskem volilnem redu. Kakor en mož mora vstati cela Ljubljana. En glas se mora pri volitvah razlegati po naši domovini:

„V boj za našega Ivana Hribarja, doli s klerikalnimi izdajalci, proč s klerikalno-nemško vlado!“

Iz slovenskih krajev.

Kočevske novice. Zadnje „Gottscheer Nachrichten“ se srdito zaletavajo v Slovence. Pravijo, da v Kočevju ni prostor za Slovence. Bodemo videli! Pravijo, da smo zarotniki, da sklicujemo tajna zborovanja, kličemo na pomoč vlado in končno naznanjajo, da bodo posegli v samooobrambo. Kočevjarji, kar razbijajte če hočete vedeti, kako je za jetniškim zidovjem. Vemo, da Vam predsedna ustanavljajoči se Sokol in ustanovljena C. M. podružnica, a mi Vam ne moremo pomagati. Vi ste v Kočevju ulogo samopašnosti odigrali.

V nedeljo 7. avgusta je bila v Kočevju napovedana velikanska turnarska slavnost. Pričakovalo se je obilnega obiska ljubljanskih turnarjev. Kočevske „franje“ so že spletile vence in šopke, s katerimi naj bi obsipale brate rajhovce. Pa glej jo smolo! Predpoldanski vlak pripelje 5, reci pet, ljubljanskih turnarjev v napol društvenih oblekah. Kočevjarji niso poznali Ljubljancov, a Ljubljanci ne Kočevjarjev. Zalostno je krevsala tolpa Kočevjarjev za petimi ljubljanci, katere pa zopet „franje“ niso poznale in žalibog šopki še danes venejo po oknih kočevskih hiš. Samo hčerke reneгатinje gostilničarke Hönigman so v pravem času pokazale, da se zavedajo svoje domovine v Velikih Laščah. Nalomile so neke hrastovih vej in — tresk po turnarskih glavah. Omenimo naj še, da je to tista gostilničarka, katera še vedno živi izključno od slovenskega delavstva kljub temu, da se je pred kratkim izrazila v sodni dvorani: „Mir ist ja so lieber, dass kein Krainer in mein Gasthaus kommt.“ Vprašamo še slavno

c. kr. polkovno poveljstvo 17. pešpolka v Celovcu, ako je isto dovolilo vojaku J. Hönigmannu iz Kočevja 14dnevni dopust radi bolezni(?) zato, da se v društveni opravi udeležuje nacionalnih turnarskih slavnosti.

C. kr. okrajni glavar baron Schönbberger je pokazal posebno skrb za zvesto udane mu Slovence. Cel teden je s pomočjo uradništva in orožništva poizvedaval pri slovenskih delavcih, kaj da se je pri ustanovitvi slovenskih društev govorilo. Gospod glavar! zakaj pa niste sami prišli, povabljeni ste bili? Zakaj pošiljate orožništvo k ljudem, ki še zraven niso bili? Ali ne veste kdo je zborovanje sklical? Prišel bode čas, ko bodo tudi Slovenci s svojim baronom obračunali.

Iz Celja. Deželni odbor je potrdil odlok našega magistrata, da se dne 14. in 15. avgusta ne sme nositi po mestu noben društveni znak in obleka. Tudi narodnih znakov celjsko nemškutarstvo ne sme videti. Zlet je pa dovoljen, ali sokolstvo bode moralo v Štorah izstopiti in se podati peš v Celje. Slavje se bode vršilo samo 14. avgusta. Za red bode skrbelo vojaštvo in orožništvo. Nemci pišejo, da zato, da jih Slovenci ne bodo nadlegovali. Iz Ljubljane pa kljub temu poročajo, da mislijo Sokoli „po noči vlomiti v Celje(!)“. Nemškutarjem ne bo vse nič pomagalo. Slavje se bode vršilo.

Slovanski Jug.

Dalmatinske železnice. V ponedeljek so se v železniškem ministrstvu na Dunaju vršile ministrske konference radi dalmatinskih železnic. Ogrski trgovinski minister Hieronymi je obiskal avstrijskega ministra železnic Wrbo, s katerim sta se pogovarjala o vseh nujnih železniških vprašanjih, predvsem pa o Dalmaciji. Nova dalmatinska železnica pomeni progno iz Novega mesta do Karlovca in potem ono iz Ogulina na Hrvaškem do Pribudiča in Knina v Dalmaciji. V zapisniku je bila izvršitev železnice nastavljena za leto 1911, ker se je mislilo, da se bode začelo z gradnjo že leta 1908. Do sedaj se še pa ni nič za to storilo. Ogrska vlada namreč hoče progno izpremeniti — o tem smo že v članku dne 9. avgusta govorili — ker se je prvotno nameravala železnica „pokazala zelo težavno za izvesti, ne glede na politične vzroke“. Tozadevne ministrske konference so se prej vršile v Budimpešti in sedaj so jih nadaljevali na Dunaju.

Srbija in Črna gora. Neki budimpeštanski list je dobil — po svojem zatrdilu — iz Cetinja obvestilo, da je nastala zadnja čas med Belgradom in Cetinjem resna diferencja, ki bi bila skoro onemogočila nameravano potovanje prestolonaslednika Aleksandra na Cetinje. Na merodajnem mestu se pa vest, ki ni sploh nič drugega nego pobožna želja nemških in madjarskih prija-

teljev, odločno zanika. Madjarski list trdi da je „spor“ (!) nastal, ker je srbska vlada vprašala črnogorsko, kako mesto bode zavzemal pri slavlju princ Aleksander, kar je smatrala Črna gora za žalitev. Naivni pa so ti šmoki!

Splošni pregled.

Poitalijančevanje Istre.

V svoji zadnji seji je občinski svet puljski sklenil pokloniti za šolske namene 300.000 kron. Dr. Zuccon je kot hrvatski zastopnik zahteval, da se naj vsota razdeli na dva enaka dela, da bodo imeli tudi Hrvati kaj od tega. Sedaj tega ni, ampak vsota bode padla Italijanom v žrelo. Zuccon je predlagal, da se naj ustanove v Pulju hrvatske narodne šole in je zahteval, da prevzame občina učiteljske plače treh sosednjih krajev v svojo oskrbo. V tem vidi Zuccon prvi korak do narodnega sporazuma, protivi se pa, da bi občina darovala 1000 kron za laško visoko šolo in 200 kron za „Lego nazionale“. Zucconu se je pridružil tudi Laginja, ali vse tri resolucije je večina odklonila. Galerija je pa med razpravo tako razgrajala, da jo je hotel župan že izprazniti.

Kardinali proti Canalejasu.

Visokostojeca oseba, ki je o španskih političnih dogodkih izbornu poučena, je izjavila, da je klerikalna demonstracija, ki bi se bila imela vršiti kljub vladni prepovedi v San Sebastianu, v zvezi z zborovanjem kardinalov v Rimu. Ti so namreč sklenili pritisniti na kralja s tako silo, da bo primoran odpustiti Canalejasu. Najbolj so se zavzeli za to Merry del Val, Rampolla, Vives y Tuto, Caspari in Ferrata. Ti so namreč pravi gospodarji in podpaše v katoliškem svetu.

Nemški prestolonaslednik v Iztočni Aziji.

Na nemškem dvoru in med diplomati so že dolgo razglabljali, li naj nastopi prestolonaslednik svoje potovanje v Iztočno Azijo, kar je že bila davna njegova želja. Sedaj mu je cesar ugodil, obenem se pa zagotavlja, da potovanje ne bode imelo političnega ozadja, ampak da se bo vršilo iz golih poučnih vzrokov. Prestolonaslednik hoče namreč videti na lastne oči tuje države in one nemške kolonije, ki jim bode nekoč cesarjeval.

Žena ga na tem potovanju ne bode spremljala in za sedaj se še tudi ne ve, če pojde princ v Azijo z vojno ladjo ali z brzoparnikom.

Dnevne vesti.

Vremenskem preroku in drugim.

Znani ljubljanski vremenski prerok ne piše v celjskem „Nar. Dnevniku“ samo o vremenu, nego tudi o rečeh, ki ga čisto nič

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

[63]

„Ta človek,“ je dejal, „mi je bil zastrupil življenje... V Jativi sem imel ženo, ki me je ljubila in ki sem jo jaz oboževal do malikovanja... Ta človek jo je zvalil v zasodo... Celih osem dni sem jo iskal po mestu in v gorah, ves blazen od obupa... Na večer osmega dne se je zopet prikazala na pragu domače hiše, toda tako blede, da nisem imel moči, da bi jo vprašal, kje je bila... Nato mi je s trdnim glasom... sama povedala resnico... Tisti človek jo je bil posilil... in nato, ko je bil nasičen... jo je odpustil... Ko je povedala vse, se je moja žena zabodla pred mojimi očmi, in jaz nisem trenil z roko, da bi ji zabranil... Kajti če se ne bi bila ona sama, bi jo bil jaz!... Ob njenem truplu sem prisegel, da jo hočem maščevati... sledil sem tistemu človeku in prežal nanj ter čakal ure... Prišel je v Rim... postal je kardinal; nazadnje papež... Tako mogočen je bil, da sem se jedva drznil upati, da ga kdaj doseže moja roka... Takrat sem vas srečal, signora... Vzlic vaši revni obleki sem spoznal v vas imenitno damo, ki sem jo včasih videl v Jativi, v njeni kočiji...“

„To je res, Giacomo. Bil si žalosten; jaz sem te tolažila. Bil si reven: dala sem ti denarja. Bil si slab in brez vpliva: obljubila sem ti svojo pomoč, in menim, da sem držala besedo.“

„Ah, gotovo, signora!... Saj ste rešili edini zaklad, ki mi je še ostajal... Ko sem prišel iz Jative, sem privedel s seboj svojo hčer... svojo Nino, ki je bila tako lepa, da sem jo včasih gledal in pozabljal, da je njena mati mrtva...“

„Le govori, Giacomo. Ni mi nevšečno, da mi dokazuješ moč svojega spomina...“

„Naj bo!... In verujte, signora, da ni le moj spomin močan... Že več let sem bil v Rimu... Po vašem nasvetu in nedvomno tudi po vašem tajnem uplivu sem vstopil tukaj v službo drugega intendanta... Kakor ste mi veleli, sem se potrudil in si pridobil popolno zaupanje signore Lukrecije, tako da sem dospel na zavidano mesto prvega intendanta njene palače... Nekega večera — Nini je bilo takrat štirinajst let — ste vi prišli po me... Po vašem nasvetu sem bil najel majhno hišico, kjer je živela moja Nina s svojo služkinjo, in odkoder je hodila samo zvečer na izprehod... Tisti večer torej, signora, ste rešili mojo poslednjo ljubezen... Nekdo je bil videl Nino... Ta nekdo je bil Cezar, sin papeža!... In kakor je bil oče posilil mojo ženo, je hotel sin posiliti mojo Nino!... Toda vi ste bili njen angel varuh!... Tisti večer, signora, ste me prišli iskat... in šla sva skupaj v okolico hiše, ki sem jo bil najel za Nino... Ničesar mi niste povedali... Toda skrita za neko kolibo, sva se ozirala po okolici... Meni je bila stvar izprva nerazumljiva... Mahoma pa je prišlo kakih dvanajst možikov, ki so vdrli v hišo... Besen od srda in obupa, sem hotel planiti za njimi...“

— Moja Nina! Uboga moja Nina! sem zakričal.

— Ne boj se in molči, ona je na varnem, ste rekli vi.

In res je bilo tako... Vi ste bili izvedeli, kaj se ima zgoditi... In ne da bi me obvestili, ste bili spravili

moje dete iz doma... Tisti možiki so šli preklinjaje mimo naju. Na čelu njih sem spoznal Cezarja... Odtlej, signora, sem vam prisegel toliko hvaležnosti, kolikor sovraštva sem prisegel rodbini Borgia...“

„Hvaležnosti, ki mi jo izkazuješ s tem, da mi odrekaš...“

„Ničesar, signora! Ne odrekam vam ničesar!... Zahtevajte od mene življenje... In dam ga za vas... Če sem se zgrozil nad tem, kar hočete storiti, je bilo zaradi vas...“

„Zaradi mene?... Ah, ali ne razumeš... Čuj, Giacomo: ali se hočeš maščevati?“

„In to me še vprašujete?“

Giacomo je bil vstal. Njegov obraz se je svetil od sovraštva.

„Če se hočem!“ je ponovil. „Saj živim samo za to misel... Kako silno je moje sovraštvo, lahko sklepate potem, da sem ga leta in leta prikrival pod plaščem potrpežljivosti... Koliko muk me je stalo to premagovanje!“

Maga ga je gledala z mračno zadovoljnostjo.

„Vidiš, Giacomo,“ je povzela nato, „ali mar ne razumeš, da je tudi meni dopolniti maščevanje? Ali ne razumeš, da se je tudi moje razmesarjeno srce dovol navžilo strupa mučnega pričakovanja? Ali ne razumeš, da hodi moje sovraštvo za istim ciljem kakor tvoje?... Premisli vsaj to, da je ura nemara bila!...“

Čarovnica je izrekla te besede s čudno in svečano odločnostjo. Njene poteze so se napevale v naporu strahnega čuvstva, ki jih je oživljalo, in za trenotek se jim je skorajda vračala mladost.

(Dalje.)

ne brigajo. Najnovejša njegova neumnost je, da je poročal o nekaki transakciji pri „Jutru“. Izjavljam — ne radi vremenskega preroka, nego radi slov. javnosti — da sem ne samo glavni in odgovorni urednik, nego tudi lastnik „Jutra“. Prerokovanje se vremenskemu preroku torej niti v tem slučaju — kot navadno do sedaj — ni posrečilo.

Milan Plut.

Včerajšnja zaplemba „Jutra“ nas je utrdila v prepričanju, da se konfiscira „Jutro“ samo za to, da se — konfiscira. Ker „Jutro“ niti pri sodišču nima nobene zaslombe — graško nad sodišče potrdi vsako zaplemba, četudi jo ljubljanski deželno sodišče razveljavi — poskrbimo v bodoče, da se vsi zaplenjeni sestavki prečitajo v drž. zboru, kar ne bo težko, ker ima naš glavni urednik med državnimi poslanci ne samo načelnega, nego tudi osebnega prijatelja. Tako bo zvedela tudi širša javnost, kaj se vse v „Jutru“ konfiscira.

Odklonitev župana Hribarja je konečno omenil tudi „Slov. Narod“. Zdaj kliče po železni „disciplini“, kar je že skrajno sumljivo, ker mnogi kličejo po disciplini samo takrat, kadar pripravljajo kako lumparijo. Nam ne bodo zamašili ust, za to jamčimo. Pridružimo se pa „Slov. Narodu“ v pozivu, da naj občinstvo ostane povsem mirno. Vsem nam vre kri, a ne vstrezimo vladi, vojaštvu in klerikalcem s kakim nepremišljenim korakom. Za Ivana Hribarja demonstrirajmo s tem, da si obljubimo, da bo ob volitvah vsak naprednjak agitator za izvolitev takega občinskega sveta, ki bo zopet enoglasno izvolil županom Ivana Hribarja.

„Slov. Narodu“. Pri sodišču se dokaže, ako je baharija izjava našega odgovornega urednika, da nastopi za trditve v notici „Odvetniška čast“ dokaz resnice.

Zopet denuncijantstvo. Nastičem v „Slovenčevem“ uredništvu se ne da spati: najprej velesrbska zarota, potem tržaški shod, zdaj pa ovaja ta podla policijska duša profesorja Juga, ki je baje — kakor je poročal neki list — v Novem mestu dejal, „da mora biti šola naroda, izobrazba pa ne preveč črnorumeni in belorumeni“. Že kliče radi tega stavka na pomoč policijo in ministre. Odžrl bi rad licejo državno podporo in pozivlja vlado, da jo takoj odtegne. Tako more pisati le podel pes. Kateri izmed urednikov „Slovenca“ pa je ta šuft? Ali se drugi nič ne sramujejo?

Laskavo samopriznanje. Slomškariji so iz svojega shoda poleg cesarja pozdravili tudi ljubljanskega škofa z udanostno brzojavko, ki mu v nji izrekajo „svojo otroško ljubezen!“ No otroci so Slomškariji res, sicer ne po starosti, pač pa duhu! — Nadalje se je sklenilo prirediti veliko romanje učiteljev na sveto Goro, s tem hočejo pokazati Slomškariji svoje katoliško prepričanje. Ko bodo zborovali Slomškariji prihodnjič, pričakujemo sklepa, da odslej prevzamejo katoliškomisleči učitelji tudi službo mežnarjev, mrličogledov in grobokopov, da s tem dokumentirajo svojo otroško ljubezen in krščansko prepričanje!

Klerikalci in denar. 70.000 goldinarjev ali 140.000 K bo škof Jeglič zopet podedoval za svoj žep ko umre ljubljanski prošt. Govori se, da je vsak duhoven zavezan v svoji oporoki določiti gotov znesek za škofove zavode.

Sankcioniran deželni zakon. Kakor se poroča z Dunaja, je cesar z odlikom z dne 20. julija t. l., zakon vojvodine Kranjske o zavarovanju koristnih živalij, sankcioniral.

Nadomestna volitev državnega poslanca na Belokranjskem. Ministrstvo za notranje zadeve je razpisalo nadomestno volitev državnega poslanca v 11. volilnem okraju kranjskem, ki se ima vršiti vsled odložitve državnozbornskega mandata državnega poslanca Fr. Šukljeta, na dan 18. oktobra 1. 1910. morebitno ožjo volitev na dan

25. okt. 1. 1910. Volitve se vrše po novem volilnem zakonu, po katerem je vsakdo, ki ima volilno pravico, primoran oddati svojo glasovnico (volilna dolžnost). Kdor se brez opravičenega razloga odtegne svoji volilni dolžnosti, bo kaznovan z globo od 1 do 50 K.

Društvo slovenskih katehetov ovaja vladi knjigarne radi nedolžnih razglednic. Kaj ko bi vladni policijski organi iskali po kranjskih nunskih primostanih in farovžih? Morda bi se tam kaj bolj pikantnega našlo glede pohujšanja in morale?

Priljubljeni odbor narodnogospodarskega shoda prosi ljubljansko občinstvo, naj bi blagohotno proti primerni odškodnini prijavilo sobe, katere ima eventualno še na razpolago, brivskemu mojstru in občinskemu svetniku gosp. Franchettiju. Prosimo nujne prilasitve!

„Mlekarska zveza“ pri kraju? Grof Barbo je v strašni stiski in bo brzkone moral sam plačati ves primanjkljaj, ki znaša okrog 30.000 K. Sodno se je zdaj izkazalo, da je „Mlekarska zveza“ goljufala mlekarne in sirarne pri obračunih in sicer že za tisočake. Kdo je odgovoren? Drugi ne, kot Barbo in Legvart. Ta dva naj plačata, pa tudi zaprta bi morala biti.

Imenovanja na pošti. Poštna nad-oficijala v Ljubljani Božidar Keil in Josip Vrtovec, sta imenovana poštним kontrolorjem v Ljubljani.

Odličan gost. Pri povratku iz Italije, kjer se je mudil tri mesece, se je vstavlil v Ljubljani znani srbski pesnik, gosp. Peter Odavić z gospo soprogo in je posetil tudi naše uredništvo, ker je z našim glavnim urednikom znan še iz Belgrada. G. Odavić, ki je bil že večkrat na Slovenskem — posebno na Gorenjskem in pozna dobro slovenske razmere, za katere pokazuje veliko zanimanje, odpotuje danes v Belgrad.

Kosilo v „Zvezdi“. V včerajšnje številko „Jutra“ je čisto slučajno prišla notica, v kateri se je nekdo prav po nepotrebnem obregnil ob delavce, ki obedujejo v „Zvezdi“. Takih prizorov, kot je opoldan v „Zvezdi“, je po večjih mestih še mnogo več. Privoščimo revežem pri kosilu malo dobrega zraka. Če pa tujcem ni to všeč, naj odpeljejo delavce v hotel.

Za mesta učiteljc na družbeni šoli sv. Cirila in Metoda v Trstu oglasilo se je, kakor vemo iz dobrega vira, krog trideset prosilk. Prav tako. Čudimo se pa, da se nahaja med temi nekaj jako vnetih slomškaric. Ne bomo drugega rekli, kakor to, da je le med slomškarijo mogoče najti tako predznaki a obenem tako brezstidnih korakov, ki hočejo na tak način priti v gorko gnezdo. No, pa mislimo, da bo gospoda v odboru gotovo našla smeti med zrnjem ter take smeti gotovo za vedno odstranila.

Slovanski gasilski zlet. K slovenskemu gasilskemu zletu se je prijavilo do danes nad 1000 Čehov, nad 200 Hrvatov in nad 80 slovenskih gasilskih društev. Prvi gostje pridejo v Ljubljano že v soboto popoldne, Hrvatje ob 5. uri 56 minut popoldne, Čehi ob 8. uri 35 min. zvečer, več Gorenjcev ob 8. uri 15 minut zvečer, več Dolenjcev ob 9. uri 7 minut zvečer; največ domačih gasilskih društev pa pride v nedeljo z voznimi in jutranjimi vlaki v Ljubljano. Dolžnost ljubljancev je, da se te goste na kolodvoru dostojno sprejme. Ljubljansko gasilno društvo sprejme Hrvatje in Čeha s Slov. Filharmonijo na kolodvoru. Za goste, kar jih ni bilo mogoče spraviti v hotele in privatna stanovanja, se je pripravilo prenočišče v mestnih šolah na Ledini, na Vrtači, pri Sv. Jakobu in na Cojzovi cesti, dame imajo prenočišče v „Mladiki“. Vsak Čeh, ki pride v Ljubljano prinese že s seboj legitimacijo, iz katere je razvidno, kje prenočuje in kje obeduje. Slavno občinstvo naj na eventualna vprašanja pokaže gostom v legitimaciji označeno prenočišče in go-

stilno, kjer je zanje pripravljen obed. Skupno prenočišče je za Čeha v šoli na Ledini, za Moravce v šoli pri Sv. Jakobu, za Hrvatje in Slovence na Cojzovem grabnu, za dame na Vrtači.

Židovski kramarji in naš človek. Kakor v vseh večjih mestih, tako se tudi v Ljubljani ne manjka židovskih kramarjev. Razen teh pa vidiš prihajati v mesto vsako pomlad in jesen židovske „žnidarje“ in konfekcionarje tudi iz Gradca, Dunaja in drugod, ki love tu naročnike na svoj navaden a drag pofelj! Da je domači obrtnik s tem oškodovan, je umljivo in skrajni čas bi že bil, da se slovensko občinstvo začne zavedati svojih narodnih dolžnosti in da ne naročajo obleke in drugih reči pri židovskih agentih, posebno, ker je znano, da dobi pri njih zelo slabo blago.

Zemljevid Julijskih Alp je pravkar izdalo Slovensko planinsko društvo. Ta zemljevid obsega vse ozemlje od Blejskega okraja preko Golice do Bele peči, Predela, Krna do Bohinja z vsemi naselbinami, s planinskimi, pastirskimi in lovskimi kočami, z ostro začrtanimi vsemi gorami, z vsem vodovjem (od rek do važnih studencev) ter z označbo vseh potov in prelazov; potem je napovedana tudi daljava v urah. Zemljevid, ki ga je naslikal gosp. Alojzij Knafelc, je jako pregleden, zlasti ker je izvršen v treh barvah (potje rdeče, vodovje modro, ostalo črno), ima zelo prikladno velikost (kakor ena zona vojaških kart), je natisnjen na močnem papirju, tako da ga ni treba na platno napejati, in se da v žepno obliko zložiti. Zemljevid stane le 50 vin.; naroča se pri Slovenskem planinskem društvu v Ljubljani in v vseh ljubljanskih knjigotžnicah.

Zabavna vožnja v Benetke. Lloydov parnik „Grof Wurmbrand“ nastopi v ponedeljek, 15. t. m. zabavno vožnjo v Benetke. Odhod ob 8. uri zjutraj iz pomola Sv. Karla; odhod iz Benetk v ponedeljek ob 8. uri zvečer. Vožne cene bodo zelo znižane.

Prava Rubensova slika najdena v Zagrebu. Kakor poroča „Obzor“ so našli v neki hiši v Opatički ulici v Zagrebu staro sliko, ki predstavlja Salomo z glavo Jan. Krstnika. Na sliki se še natančno razločuje črka „P.“ Slika je najbrže izvirno delo slavnega slikarja Rubensa.

V bližnji okolici Bleda. Udomačila se je grda navada, ki napravi izredno čuden in slab vtis na tujca, ki pride v te kraje. Ob cestah in potih namreč sede mali otroci 4 do 5 let in vsakega, ki pride mimo in je boljše oblečen, kot pa domačin, nadlegujejo za denar. Posebno če se gre iz Bleda v Vintgar, čuje se skoraj na vsak korak ta otroški „Bitt schön um ein Kreuzer“. Mislim, da ni v prid tujskemu prometu ta grda navada in poklicani faktorji predvsem prometni družbi za Bled in Gorje naj bi poskrbeli, da se odpravi ta grda razvada. Pa tudi iz vzgojnega stališča je to obsojanja vredno. Zato naj bi učiteljstvo in duhovščina opozorila stariše v dotičnih vaseh, naj ne dopuščajo svojih otrok že v tako zgodnji mladosti vaditi se beračenja po cestah in nadlegovati tujce za denar.

Slavnostno odkritje spomenika Antonu Mihanoviču v Klanjcu. V nedeljo so na slavnostno način v Klanjcu odkrili Antonu Mihanoviču, pesniku hrvatske narodne himne, spomenik. Slovensko Matico je zastopal njen predsednik Fran Iličić. Odkritju so prisostvovali zastopnik vlade Jelčić, podžupan Brezinskič, predsednik Jugoslovanske akademije Tadej Smičiklas, zagrebški in varaždinski župan in nebroj drugih odličnih hrvatskih rodoljubov. Navzočih je bilo okoli 8000 ljudi.

Poslopje za enoletne prostovoljce (šolske prostore) so zgradili ob Vojaški ulici poleg augmentacijskega skladišča.

Zasull bodo v bližnji dobi takozvano „Zeleno jamo“. Južna železnica si bode tamkaj rezervirala prostor za razširjenje tira

in podobnih naprav. Prostor ob predoru na Martinovo cesti je sedaj reguliran.

Most čez Ljubljanico v Prulah bodo pričeli delati prihodnjo jesen, če bo osuševanje do tedaj dovolj napredovalo. Potreben bi pa ta most že davno bil.

Zanemarjen in premalo razsvetljen je Lattermanov drevored proti Siški. Če se je glavni drevored moral tako luksurično razsvetljati, bi morali ostali drevoredi imeti vsaj najštevilnejše električne žarnice, ne pa da se pusti te drevorede malodane v temi. Ni čuda, da še vrše pozno v noč v teh drevoredih napadi na ljudi in poškodbe raznih naprav: Straže ni, luči ni!

Užaljeni mož. Ni še dolgo, odkar se je povrnil iz Amerike neki 28 letni delavec, rodod iz Zaloga, po več letni odsotnosti svojega doma. Prinesel je seboj nekaj tisočakov prihranjenega denarja. Kmalu potem je dobil službo kurjača na kolodvoru, za ženo si je pa izbral brhko natakario. Medeni tedni so minuli, mož pa je moral v službo. Ko se je iz te predvčerajšnjim vrnil, ni našel doma žene, še manj pa je bila pripravljena večerja. Užaljen nad tako predrznostjo žene, je razbil pohištvo, potem pa šel v neko gostilno v Kolodvorski ulici. Tam se je spril z gostilničarjem in končno razmetal po tleh steklenice, ter ubil električno svetilko. Gostilničarju se je konečno posrečilo postaviti nevarnega gosta pod kap, nakar ga je sprejel v svoje varstvo policijski stražnik. Gostilničar ima čez 100 K škode.

Kolo ukradeno je bilo v Podpeči tesarskemu pomočniku Franu Gregorinu. Kolo je „Oneh“ s tovarniško štev. 45267. Pred nakupom se svari.

Športno srebrno verižico je izgubil nekdo že pred več dnevi, a do danes se še ni nikdo oglasil. Dobi se pri „Jutru“.

Tatvina. Gostilničarki Uršuli Vidrovi na dolenskem kolodvoru je bilo ukradenih 300 K. Policiji je osumljenka znana.

Zatekel se je k posestniku Matevžu Dovču v Stožah št. 40 pri Ljubljani velik tigrast lovski pes.

V Ameriko se je odpeljalo z južnega kolodvorja 32 Slovencev, 40 Macedoncev, 10 Ogrrov in 11 Hrvatov, nazaj je prišlo pa 40 Hrvatov.

Izgubljeno je koščeno s srebrom okovano držalo, v katerem je bilo zlato pero. Pošten najditelj naj jo odda pri magistratu. — Šolski učenec Viljem Deržaj je našel na klopi v Bleiweisovem drevoredu majhen ključek s priveskom. — Našel se je slavnika na Bregu, ki se dobi pri društvu za strazanje in zaklepanje na trgu Tabor.

Društvene vesti.

Telovadno društvo „Sokol“ v Ljubljani poziva brate udeležnike otvoritve „Sokolskega doma“ „Celjskega Sokola“ v Gaberjih, da se sigurno in točno udeležijo prepotrebni redovnih vaj, ki se bodo vršile v četrtek in v soboto ob pol 9. uri zvečer v telovadnici „Narodnega doma“. Na zdar!

Zadruga krojačev itd. vabi svoje člane na sestanek, ki se vrši danes zvečer ob 8. uri v gostilni pri Zabukovcu na Bregu.

Celjski sokolski zlet

v nedeljo, dne 14. avgusta 1910.

Manifestirajmo z velikansko udeležbo, da čutimo z dragimi nam brati na Štajerskem, ki bijejo v eni najvažnejših postojank — v Celju — najljutejši boj z janičarji lastne nam grude. Dostojna manifestacija slovenske in slovanske misli naj bode ta najpomembnejša slavnost, ki jo je priredilo slovensko Sokolstvo!

Mali listek.

ARNOŠT WINDISCHER:

Moji spomini.

(Dalje.)

Molče in zamišljeno smo stopali po ljubljanskih ulicah, na vse je zelo deloval prizor, ki so ga ravno videli, kako si je stara moja mati želela mene, ki so me odtrgali od nje! Jaz nisem smel niti misliti nato, ker bi se preveč razburil. V duhu sem pozdravljal svojo staro zapuščenno mater, ki sedaj plače za svojim sinom. S prijatelji smo šli še malo na sprehod, ker sem sklenil, da grem šele zvečer v zapor.

Ko se je začelo mrčiti, smo šli proti jetnišnici; vedno tesneje in tesneje mi je bilo v duši, ko smo se približavali dolgočasnemu židovju, ki me je že oddaleč pozdravljalo s svojimi grozečimi očmi — s svojimi zamreženimi okenci. Dospeli smo pred vrata jetnišnice; še en pogled mi je splaval doli po Miklošičevi cesti; in v istem trenutku sem se spomnil nečesa; v svojem telovniku sem imel shranjen izrezek iz nekega časopisa, ki v njem opisuje nek poli-

tični zločinec Italjan svoje življenje v ječi. Potegnil sem iz žepa dotični izrezek in ga prečital svojim prijateljem, zadnji stavek se je glasil: V ječah in grobovih se porode moči stokrat večje in mogočnejše nego so vsi napor naših nasprotnikov! Dvakrat sem prečital ta stavek, a nikdo ni rekel niti besede, pogledali smo se oko v oko — in razumeli smo se! In ta trenutek me je popolnoma ojunail, z mirno roko sem pritisnil na zvonec; par hipov, zarožljali so ključ in vratar je odprl vrata, kratko in pristrčno je bilo slovo, prestopil sem prag, vrata so se zaprla za menoj! — Ponosnih korakov sem šel v stražnico, kjer sem z mirnim glasom javil pazniku, da z današnjim dnevom nastopim svojo osemmesečno kazn, (takrat še nisem vedel, da mi je kasacijsko sodišče spremenilo dvomesečno ječo v trimesečno). Zabeležili so vse, potem so me odvedli v sosedno sobico, kjer sem moral popolnoma odložiti vso svojo obleko in se obleči v aretantsko uniformo. Oblekel sem staro, zakrpano srajko, ki me je grebla po vsem telesu; ko sem zlezal v hlače in si oblekel suknjič, sem se ogledal in nisem vedel, ali naj bi se zjokal ali smejal nad žalostno svojo postavo. Bil sem res pravi bandit! In prešinila me je misel, kdo ve,

kdo je nosil že vse pred mano to uniformo, mogoče ravno kak Samardi? — Hlače so bile tako široke, da bi komodno zlezla vanje dva možakarja moje postave, s čevlji pa bi lahko hodil po vodi, ako bi si jih navezalo mesto čolnov. Ko sem bil s svojo toaletto gotov, me je peljal paznik po hodniku, kjer sem srečal nekega jetnika-demonstranta, ki me je vprašal: „Kdaj greš ven?“

Nasmehnil sem se mu, niti v ječi še nisem bil, pa me že izprašuje, kdaj zapustim te prostore. V prvem nadstropju me je oddal paznik nadzorniku ječ z besedami:

„En cubohs za osem mesecev!“

„Kar sem ž njim“ je bil lakoničen odgovor!

Od tod so me zopet eskortirali po temnem hodniku, kjer so se odprla in zaprla za menoj vrata mojega bodočega prebivališča. Torej zopet jetnik, a sedaj brez vsakih nad, vsakega upanja, sedaj ne morem upati na nikako ugodno rešitev, nikako pomiloščenje več, sedaj me čaka neizprosna usoda, da živim dolgih osem mesecev v tem praznem prostoru, sam zapuščen!

Bil je večer, prvo noč takoj sem moral prebiti na trdem ležišču, plašno sem gledal naokoli in zdelo se mi je, da se plazijo po

stenah sence mojih prednikov, ki so mogoče njih telesa visela na vešalih, ali pa kje v Gradiški umirajo v dvajsetletnih ječah. Zaspal sem! Drugo jutro me je ob pol šesti uri zdrnil in pozdravil prijazni paznikov pozdrav:

„Kible auslerat!“

Postavil sem nedelikatno posodo na hodnik, kjer mi je dal paznik nadaljna navodila za moje jetniško življenje; a ta navodila so tako klasična, da jih moram napisati in sicer nespremenjena tako kot sem jih slišal.

Paznik je govoril v „pristni“ uradni slovenščini:

„Zdaj pa celne abštaubat in auskerat, tuki je štaubfeca pa štaubar; če vas bodo gospod verbolter določili za kancelijo, bodete dubil tud canpirštna. — Zdaj pa pejte na gof špancirat, pa glejte de bote tih, pa na tank šest šritu abštonda držal!“

V začetku sem začuden poslušal te besede in premišljeval, kak mednarodni jezik je to, ki ga govori paznik, no nazadnje sem pa le razumel kaj hoče! Pospravil sem kar tako na videz po svoji celici in že me je paznik poklical:

„Na špancir!“

Razne vesti.

* **Znamenit etrurski spomenik v Zagrebu** — vreden milijon kron. V Zagrebu se je pred kratkim mudil več kot pol meseca dr. Gustav Herbig, dvorni knjižničar v Monakovem. Prof. Herbig je eden izmed onih redkih učenjakov, ki se pečajo z raziskavanjem etrurskih spomenikov. V to svrhu je došel tudi v Zagreb, da preštudira tamošnje, dosedaj največje etrurske zbirke na svetu. Ko se je namreč v zagrebškem muzeju pred leti osnoval tudi egiptovski oddelek, je Hrvat Mihajlo Barić poslal iz Egipta svojemu bratu župniku Iliji Bariću neko mumijo z izrecno željo, naj jo podari muzeju. Tedanji ravnatelj muzeja Šime Ljubić je mumijo preiskal. Ovitja je bila, kakor navadno vse mumije s povojem iz grobega platna, na povoju pa so se poznale še dobro ohranjene črke. Ker se Ljubić ni pečal z egiptologijo je vrge povoj v kot in čakal, da pride v Zagreb kak egiptolog in razreši te pismenke. — Ko sta sedaj došla v Zagreb prof. Herbig in prof. Kralj z Dunaja, sta takoj preiskala one povoje. Kralj je takoj konstatiral, da to niso egiptovske pismenke, ampak črke takozvanega starega grškega alfabeta. Pozneje je dognal, da je to zelo star etrurski spomenik. Kaj pomenijo besede, ni mogel konstatirati niti prof. Herbig. Zanimivo pa je sedaj vprašanje, kako je prišel ta etrurski spomenik v Egipt. Eni trdijo, da je bila v Egiptu etrurska kolonija, drugi zopet, da je prišel spomenik v Egipt z odpadki platna. Sam prof. Herbig je rekel, da "si tega vprašanja nikakor ne more tolmačiti. Končno omenimo, da je za ta spomenik ponujal britski muzej velikansko svoto milijon kron. Tedanji šef bogoslovja dr. Kršnjavi ga je hotel tudi prodati, kar pa ni dovolil ban Khuen-Hedervary.

* **Gučkov pomiloščen.** Predsednik ruske dume Gučkov, ki je pred kratkim radi nekega dvoboja s knezom Urusovom nastopil daljšo trdnjavsko kazen, je bil na ukaz ruskega carja izpuščen iz ječe.

Narodno gospodarstvo.

Prvi slovanski narodnogospodarski kongres. Za sodelovanje odličnih narodnogospodarskih, osrednjih, poljedelskih in obrtnih korporacij iz vseh slovanskih avstrijskih dežel priredi "Slovanska narodnogospodarska družba" v dneh 14. in 15. avgusta 1910 v Ljubljani 1. slovanski narodnogospodarski kongres.

Ta kongres je prvi poskus zblizati avstrijsko Slovanstvo na gospodarskem polju in dati organizacijske temelje za trajno gospodarsko sodelovanje slovanskih narodov v Avstriji.

Ta kongres ima v prvi vrsti informativni pomen. Toda naj pregled dosedanjega razvoja posameznih slovanskih narodov v Avstriji v glavnih strokah njih gospodarskega delovanja pokaže tudi sliko njih današnjega narodnogospodarskega stanja in določi naj njih najvažnejše naloge v prihodnosti s posebnim ozirom na sodelovanje z ostalimi slovanskimi narodi. — Ljubljanski kongres se pa gotovo ne bo omejil samo na to sicer važno informativno nalogo. Postavil bo tudi organizacijsko podlago za državne zveze slovanskih poljedelcev in obrtnikov, event. trgovcev, da bo mogoče na ta način varovati skupne koristi slovanskega poljedelstva, obrtništva in trgovstva tem uspešneje v širšem okviru državne, in sicer slovanske organizacije.

Že davno se je kazala potreba zblizanja narodnogospodarskih slovanskih delavcev v Avstriji in njih skupnega posvetovanja o korakih za gospodarsko emancipacijo in utrditev slovanskega življa v Avstriji. To bo prvi poskus udeležiti idejo slovanske solidarnosti na polju, ki je za obstoj Slovanstva danes gotovo najvažnejše, na gospodarskem polju in na tu dobljenem sodelovanju graditi slovansko vzajemnost tudi v vseh ostalih smereh. Od dosedanjih platoničnih izjav je treba stopiti k delu, h konkretnim akcijam.

Z veseljem trdno upamo, da bo prvi slovanski narodnogospodarski kongres začel skupnih gospodarskih akcij avstrijskih Slovanov, da jih bo zblizal v danes najpomembnejši stroki javnega življenja in da bo imel velik pomen za uresničenje slovanske vzajemnosti sploh. Na shod so obljubili priti zastopniki iz vseh slovanskih dežel cele Avstrije.

Na programu kongresa so referati odličnih narodnogospodarskih slovanskih delavcev in reprezentantov poljedelskih, industrijskih, obrtniških in trgovskih organizacij.

Kongres se bo otvoril v nedeljo, dne 14. avgusta 1910 ob pol 9. dopoldne v Narodnem domu v Ljubljani, popoldne ob 3. uri bodo posvetovanja sekcij: splošne narodnogospodarske, poljedelske in trgovske, v ponedeljek, dne 15. av-

gusta ob pol 9. uri dopoldne bo končno zborovanje kongresa.

Vabimo vso slovansko javnost, ki se za stvar zanima na 14. in 15. avgusta 1910 v Ljubljano, kjer bo obenem shod slovanskih gasilcev.

Vse informacije daje in sprejemajo priglase: predsednik ljubljanskega pripravljalnega odbora župan Ivan Hribar ter podpredsednika deželna posl. in odv. dr. Fran Novak in dr. Vladimir Pegan.

Najnovejša

telefonska in brzojavna poročila.

Grof Khuen-Hedervary o političnem položaju na Balkanu.

Pariz, 10. avgusta. Ogrski ministrski predsednik se je napram uredniku francoskega časopisa "Matin" o političnem položaju na Balkanu izrazil sledeče: "Po mojem mnenju bosta Macedonija in Albanija prejkoslej postali neodvisni. Konflikt med Bolgarijo in Turčijo se bo poravnal popolnoma mirnim potom. Velikosrbska ideja je prava utopijska in se tudi nikdo zanjo ne navdušuje. Panslavizem sploh ne eksistira, razven med nekaterimi vseučiliškimi dijaki. O kaki vseslovanski nevarnosti pa sploh ni govora.

Vatikan proti slovanski liturgiji.

Rim, 10. avgusta. Deputacija tržaških Slovencev, ki je došla v Rim, se je zglasila tudi pri papeževemu tajniku Merry del Valu in prosila za zopetno vpeljavo staroslovenske liturgije. Merry del Val se je izrekel odločno proti tej želji Slovencev in izrazil, da kurija staroslovenske liturgije sploh ne pozna. Papež pa deputacije sploh ni hotel sprejeti.

Pomiloščenje kaznjencev povodom cesarjevega jubileja.

Dunaj, 10. avgusta. Cesar namerava povodom 80 letnega jubileja svojega rojstva izdati zelo obširno amnestijo za vse avstrijske kaznjence.

Mornariški superior Uredniček stopil v pokoj.

Dunaj, 10. avgusta. Avstrijski superior v Pulju, Uredniček je stopil v pokoj in sicer radi neprestanih očesnih bolezni.

Veliki vezir v Marijinih varih.

Carigrad, 10. avgusta. Veliki vezir je odpotoval iz Carigrada v Marijine vare. Ministrskemu svetu predseduje sedaj provizorično Šejk ul Islam. Velikega vezirja pa nadomestuje justični minister.

Razkol v ogrski socijalni demokraciji.

Budimpešta, 10. avgusta. Tukajšnji listi poročajo, da vladajo v ogrski socijaldemokratski stranki že dalje časa neznosne razmere. Različne strokovne organizacije so skrajno nezadovoljne s strankinim vodstvom in nameravajo radi tega stopiti v najkrajšem času iz organizacije.

Nemški cesar in ruski car prideta v Friedberg.

Berlin, 10. avgusta. Nemški cesar Viljem je sporočil friedberškemu županu, da pride v kratkem v tamkajšnji grad Friedberg, kjer bo stanoval pri svojem prihodu na Nemško, ruski car.

Strašen požar v Bostonu.

London, 10. avgusta. Tukajšnji listi poročajo, da je v Bostonu pri New Yorku danes ob 7. uri zjutraj naenkrat v dveh krajih mesta nastal strašen požar in sicer najprej v pristanišču, potem pa še v središču mesta. Škoda v pristanišču znaša nad en milijon dolarjev. Ta požar je bil največji in najhujši, kar jih je bilo dosedaj v Bostonu.

Velike demonstracije v Parizu.

Pariz, 10. avgusta. Danes je prišlo v Parizu radi zvišanja najemnine do velikanskih demonstracij. Delavci so napadli policijo, ki je nastopila proti demonstrantom, in metali kamenje vanjo. Dva policista sta morala poseči po orožju in sta pričela v demonstrante streljati. Petnajst delavcev je težko ranjenih, dva sta bila ustreljena.

Laška kraljevska dvojica na Cetinju.

Rim, 10. avgusta. Tukajšnji listi poročajo, da bosta prišla laški kralj in kraljica osebno čestitat črnogorskemu knezu k njegovemu vladarskemu jubileju. Kraljevska dvojica odide na svojem parniku "Trinacria", katerega bosta spremljali dve oklopnici in štiri torpedovke dne 30. avgusta proti Cetinju.

Afera Ungern-Sternberg.

Petrograd, 10. avgusta. Preiskava proti baronu Ungern-Sternbergu je končana. Obtožnica se bo glasila na veleizdajo, za katero je določena smrt na vešala. Obravnava se bo najbrže pričela meseca oktobra.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik:
Milan Plut.

Tiska "Učiteljska tiskarna" v Ljubljani.

St. 24.565.

Oklic! Someščanje!

"Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo" praznuje letos svojo 40 letnico.

V večjo proslavo tega, za imenovano društvo pomembnega dne, zbero se v Ljubljani dne 14. in 15. avgusta odposlanstva vseh slovanskih gasilnih društev naše države. Prihiti bodo toraj na slavnost 40 letnice "Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva" poleg gasilcev iz vseh pokrajin koder prebivajo Slovenci, bratje Čehi, Hrvatje in Poljaki in že sedaj je gotovo, da se zbere imenovana dva dneva v Ljubljani okoli 5000 gasilcev.

"Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo" pridobilo si je v 40 letih svojega obstanka s svojim človekoljubnim delovanjem za mesto Ljubljano in nje okolico neprecenljivih zaslug. Dolžnost je torej ljubljanskega prebivalstva, da mu ob letošnjih slavnostnih dneh izkaže svoje simpatije, dolžnost ljubljanskega prebivalstva je pa tudi, da gasilcem, ki prisop iz slovanskih krajev cele države, pokaže, kako radostno jih sprejema.

Someščanje! Naročil sem, da se povodom gasilskih slavnosti v Ljubljani okrase vsa mestna poslopja z zastavami. Pričakujem, da boste izgledu mestne občine sledili tudi vi.

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 6. avgusta 1910.

Župan:

Ivan Hribar.

Poslano*)

Velika laž je, kar nam g. Jamnik v včerajšnjem "Jutru" očita. Stranke so bile prej mogoče 5 ali 6 let v hiši, kar je pa hišnica Jera Repše, še nobena stranka ni ostala dolgo. To lahko dokažemo od več prič. Neresnica je tudi, da se nismo držali hišnega reda. Kajne g. Jamnik? Hišnica počenja lahko vse — ona je pridna. Gotovo je kriv gosp. Jamnik, da se stranke v tako kratkem času izselijo in to le radi hišnice J. R., ker ji g. Jamnik vse verjame, kar se mu ona nalaže. Najemimo pa je dobil tudi vedno točno kakor za mesec avgust.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, v kolikor določa zakon.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Za informacije se plača 10 vin. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo v naprej; zunanji inserenti lahko v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Gostilna N. D. O. ulica Karadori št. 18. Trst se priporoča p. n. gostom in čitateljem "Jutra" kadar pridejo v Trst, da jo posetijo. Na razpolago so gorka in mrzla jedila, izborna pristna vina in prenočišča, vse po najnižjih cenah. Gostilna je v bližini južnega kolodvora. — Za obilen obisk se priporoča Hinko Kosič, voditelj. 77/18—14

Sprejme se trgovski vajenec z enoletno prakso za mešano trgovino. Ponudbe na upravnistvo "Jutra" pod Triglav. 185/3—2

Gršek s hišleo in zemljiščem v Št. Vidu nad Ljubljano se proda za 3200 K. Polzve se pri gosp. H. Presker, Sv. Petra cesta 4, Ljubljana. 187/4—1

Kontoristinja večja slovenskega in nemškega jezika želi službe. Sprejme tudi mesto blagajničarke pri kaki boljši tvrdki. Dopisi na inseratni biro "Jutra" pod D. S. 188/1—1

Sprejme se dober in zanesljiv brivski pomočnik.

Ponudbe do 22. t. m. Ivanu Kastelicu, Sv. Florijana ulica št. 25.

Združeni čevljarji v Ljubljani

Wolfova ulica 14

priporočajo za pomladansko in poletno sezono svojo

bogato zalogo obuval

vseh vrst moških, ženskih in otroških, domačega in tujega izdelka. — Gumi za pete, vrvice, zaponke, čistila itd. vedno v največji izbiri.

Specijalisti za nepremočljive lovske in turistovske čevlje.

Izdeluje se tudi po meri v lastni delavnici, ter se sprejemajo tudi popravila.

Postrežba točna, cene solidne.

Zunanja naročila proti povzetju. — Zahtevajte cenovnike.

Dragi bratje!

V nedeljo, dne 14. avgusta otvori bratski "Celjski Sokol" v Gabrijah pri Celju svoj lastni dom. Na vabilo bratskega "Celjskega Sokola" in bratske "Slov. Sokolske Zveze" je podpisani odbor sklenil, da se ljubljanski "Sokol" te pomembne slavnosti na ogroženih celjskih okoliškin tleh udeleži korporativno.

V ta namen se zbiramo v nedeljo zjutraj pred odhodom posebnega vlaka na južnem kolodvoru, ki bo odhajal ob 5. uri 30 minut od tam. — Cena Ljubljana-Štore tja in nazaj: II. razred 5 K 90 vin., III. razred 3 K 90 vin.

Redovne vaje za ta zlet se bodo vršile v četrtek in soboto zvečer ob pol 9. v telovadnici "Narodnega doma". Pozivljamo brate udeležnike, da se redovnih vaj sigurno in točno udeležijo.

Kdor se še ni prijavil za zlet, naj to radi banketa à 3 K, ali obeda v gostilni, čim preje stori pri tajniku, Roglju, Kongresni trg št. 15.

Dragi bratje! Podpisani odbor apeluje na vašo bratsko dolžnost in pričakuje, da se pomembnega zleta udeležite polnoštevilno.

N a z d a r i

Odbor ljubljanskega "Sokola".

?	I	?
I	K	O
?	O	?

Najboljša ura
sedanjosti:
zlata, srebrna, tula,
nikelnasta in jeklena se dobi samo pri

H. SUTTNER
Ljubljana, Mestni trg.
!! Lastna tovarna ur v Švici. !!

?	I	?
I	K	O
?	O	?

Tovarniška varstvena znamka:

"IKO"

?	I	?
I	K	O
?	O	?

Diplomirani krojač

Anton Presker

v Ljubljani, Sv. Petra c. 14

priporoča svojo krojačnico in veliko zalogo oblek. 13/52 10

Geometer Lisec

Ljubljana, Sodna ul. 3.

Naznanilo preselitve!

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem preselila svojo

trgovino s čevlji

š 1. avgustom iz Židovske ulice št. 7

na Jurčičev trg št. 3.

Zahvaljujem se cenj. naročnikom za izkazano mi dosedanje zaupanje ter se priporočam še za nadaljna njihova naročila in beležim z odličnim spoštovanjem

Josipina Herrisch,
Jurčičev trg št. 3.

Sprejme se izvežban, vojaščine prost
≡ trgovski pomočnik ≡
 za usnjarsko obrt pri J. Seunigu, Prešernova ul.

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17

26-2

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

: Pisalni stroji „ADLER“ :

Poletna oblačila

za gospode in dečke kakor tudi damska kon-
 fekcija se prodaja zaradi minule seziije

pod vsako ceno

v „Angleškem skladišču oblek“

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Ustanovljena 1847.

Ustanovljena 1847.

Tovarna pohištva J. J. NAGLAS

Ljubljana, Turjaški trg šte. 7.

Največja zaloga pohištva

za spalne in jedilne sobe, salone in gosposke sobe.
 Preproge, zastorji, modroci na vzmeti, žimnati
 modroci, otroški vozički itd.

52-2

Najnižje cene.

Najsolidnejše blago.

**Največja zaloga najfinejših
 barv in potrebščin**

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljnate barve

v pušicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristne francoske in za ljudske šole v škatljicah.

14/87

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik.

z oljnatim in krednim temeljem.

Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv,
 firnežev, lakov in steklarskega kleja.

Tovarna vozov

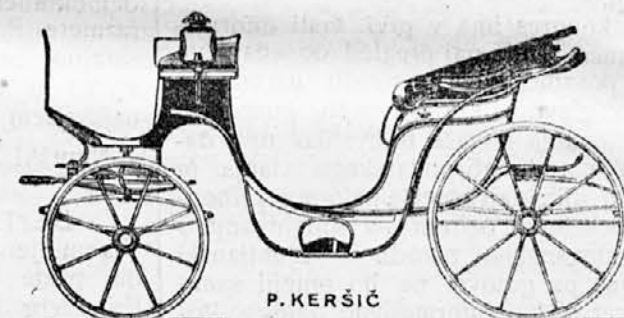
Peter Keršič v Sp. Šiški

priporoča

svojo bogato zalogo različnih vozov.

Sprejemajo se vsa v to stroko spadajoča naročila in
 popravila po primerno nizkih cenah.

Sprejema se tudi les v žaganje na parni žagi.

P. KERŠIČ

Za točno in solidno delo se jamči.

Že rabljeni vozovi se jem-

ljejo v račun.

Prvi slovenski pogrebni zavod v Ljubljani

Prešernova ulica šte. 44.

Prireja pogrebe od najpriprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih kakor tudi s kri-
 stalom zaprtih vozovih. — Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliče kakor: kovinaste
 in lepo okrašene lesene krste, čevlje, vence umetne, cvetlice, kovine, porcelana in perl.

Za slučaj potrebe se vljudno priporočajo

Najnižje cene!

TURK in BRATA ROJINA.

Delniška glavnica:
 K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rezervni fond:
 K 450.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.